

ПРОТОКОЛ

№ 19928

гр. София, 08.11.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 116-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на осми ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ПАВЕЛ Г. ПАНОВ

Съдебни Петранка Б. Станчева
заседатели: СТЕФКА П. Д.А

при участието на секретаря ВИОЛЕТА К. ДИНОВА
и прокурора Я. Н. Г.

Сложи за разглеждане докладваното от ПАВЕЛ Г. ПАНОВ Наказателно дело от общ характер № 20221110213803 по описа за 2022 година.

На именното повикване в 10:25 часа се явиха:

ПОДСЪДИМИЯТ – М. Б. П., уведомен от предходно съдебно заседание, се явява.

За него в залата се явява АДВ. М. К., определена за служебен защитник.

СВИДЕТЕЛЯТ – М. П. А., редовно призован, явява се.

СРП – редовно уведомена от предходно заседание, представлява се от Я. Г..

СЪДЪТ даде възможност на страните да вземат становище по хода на делото.

СТРАНИТЕ/ поотделено/: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ НАМИРА, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

Подсъдимият е със снета по делото самоличност и разяснени права от предходното съдебно заседание.

СЪДЪТ пристъпи към снемане самоличността на свидетеля

СНЕМА САМОЛИЧНОСТ НА СВИДЕТЕЛЯ

М. П. А. – ЕГН:*****, българин, български гражданин, неосъждан, женен, без дела и родство с подсъдимия, не работи, с адрес: гр.София, *****

СЪДЪТ РАЗЯСНИ на свидетеля правата му по чл.121 - чл.122 НПК както и отговорността по чл.290, ал.1 от НК.

СВИДЕТЕЛЯТ: Разбрах правата и задълженията си. Обещавам да кажа истината.

Свидетеля бе изведен от залата.

СТРАНИТЕ/поотделно/: Нямаме други искания.

СЪДЪТ, с оглед становището на страните

ОПРЕДЕЛИ:

ПРОДЪЛЖАВА СЪДЕБНОТО СЛЕДСТВИЕ

СТРАНИТЕ/поотделно/: Нямаме други искания да се разпитат свидетеля.

СЪДЪТ, с оглед становището на страните пристъпи към разпит на свидетелите.

Свидетеля М. А. беше въведен в залата.

СВИДЕТЕЛЯТ А. отговори:

НА ВЪПРОСИ НА СЪДА: Не знам защо съм призован. Не познавам подсъдимия.

Знам какво е поемно лице. Двама следователи ме помолиха да стана поемно лице и аз отидох. Тези полицаи ме намериха на спирката на трамвая и отидохме във второ районно, това беше 2021 г. или 2022 г. не помня месец, не помня и сезон. Наредиха четири човека, имаше едно тъмно стъкло и влезе една госпожа вътре и посочи номер, ставаше въпрос за грабеж за някаква чанта. Полицаите, имаше една госпожа, която посочваше и двама души поемни лица, това бяха хората в стаята. Бяха наредени четири човека, които бяха момчета, бяха чернички, на ръст бяха еднакви. Бил съм поемно лице само един път. Тя разпозна лицето по ръст и телосложение.

ПРОКУРОРЪТ: Нямам въпроси.

АДВ.К.: Нямам въпроси.

НА ВЪПРОСИ НА ПОДСЪДИМИЯ: Можеше в стаята за разпознаване да е имало и малко по високи от теб, но незначително. Имаше един бях измежду тях.

НА ВЪПРОСИ НА СЪДА: В стаята за разпит двама бяха по едрички, единият беше като него (сочи подсъдимият), на височина двама бяха малко по – високи от него (сочи подсъдимият), третия беше горе – долу като него (сочи подсъдимият).

Като цвята на кожата имаше трима като мен чернички и единият беше бял.

СТРАНИТЕ/поотделно/: Нямаме въпроси.

ПРОКУРОРЪТ: Имам искане за прочитане на показанията на свидетеля, дадени на досъдебното производство поради липса на спомен за дата, номер на лице, което е посочила пострадалата, какво е обяснила, по какво го е познала.

СЪДЪТ предупреждава подсъдимия, на основание чл.281, ал.7 от НПК, че прочетените показания могат да се ползват при постановяване на присъдата.

ЗАЩИТАТА: Не даваме съгласие за прочитане на показанията на свидетеля в цялост.

ПОДСЪДИМИЯТ: Не давам съгласие за четенето.

СЪДЪТ намира, че са налице предпоставките при липса на съгласие, на чл.281, ал.4, вр.ал.1, т.2, пр.2 от НПК, доколкото свидетелят няма спомен за обстоятелства, за които е давал показания в хода на досъдебното производство.

Водим от горното и на осн. чл.281, ал.4, вр.ал.1, т.2, пр.2 от НПК

ОПРЕДЕЛИ:

ПРОЧИТА показанията на свидетеля М. П. А. 04.02.2022 г. л.56 от делото.

/прочетоха се/

СВИДЕТЕЛЯТ: Вярно е това, което е записано. Давал съм такива показания даже съм се подписал. Правилно е това, което е записано.

СТРАНИТЕ/поотделно/: Нямаме въпроси.

СЪДЪТ с оглед липсата на други въпроси приключи разпита на свидетеля и го освободи от залата.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Нямаме други искания.

ПРОКУРОРЪТ: Не желая да гледаме дисковете.

АДВ.К.: Ние желаем оглед на дисковете

ПОДСЪДИМИЯТ: Да, желаем оглед.

СЪДЪТ пристъпи към оглед на вещественото доказателство – диск, прикрепен към л.104 от ДП, запечатан с печат на СДВР, дискът беше разпечатан от председателя на съдебния състав и поставен в оптичното устройство за възпроизвеждане на информация, съдържаща се на диска.

След стартиране на видеофайловете и запознаване с техния размер, продължителност и брой, страните заявяват:

ПОДСЪДИМИЯТ: Не желая вече оглед на диска.

АДВ.К.: Не желаем вече оглед на диска.

ПРОКУРОРЪТ: Не желая да гледаме дисковете.

СЪДЪТ след установяване броя на записите, тяхната продължителност и частичното им възпроизвеждане, подсъдимият заявява, че не желае да бъде гледан диска, поради което се преустанови огледът на вещественото доказателство. Съдът намира, че не е необходим оглед на диска, с оглед наличната по делото експертиза.

ПРОКУРОРЪТ: Правя повторно искане за назначаване на повторна експертиза, която да бъде възложена на други вещите лица.

АДВ.К.: Не са налице основания за налагане на повторна експертиза, доколкото вещите лица са отговорили на всички въпроси.

ПОДСЪДИМИЯТ: Възразявам за експертизата.

СЪДЪТ след съвещание намира, че по вече изложените в предходно съдебно заседание съображения и с оглед обстоятелството, че вещите лица са отговорили на поставените задачи, не са налице предпоставките предвидени в НПК, за назначаване на повторна видео – техническа и лицево – съпоставителна експертиза, доколкото в днешното съдебно заседание не се излагат допълнителни аргументи, които да налагат други вещи лица да отговарят на същите въпроси, на които вещите лица са отговорили и са

изложили подробни аргументи в съдебно заседание в хода на изслушване на заключението.

Водим от горното

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ без уважение искането на прокуратурата за назначаване на повторна видео – техническа и лицево – съпоставителна експертиза.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Нямаме други искания.

СЪДЪТ прикани подсъдимия да даде обяснения.

ПОДСЪДИМИЯТ: Не желая да давам обяснения.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Нямаме други искания.

СЪДЪТ на основание чл.283 от НПК ПРОЧИТА и ПРИЕМА писмените доказателства по делото.

СЪДЪТ като намери делото за изяснено от фактическа страна и с оглед становището на страните

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИКЛЮЧВА СЪДЕБНОТО СЛЕДСТВИЕ

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО ПО СЪЩЕСТВО

ПРОКУРОРЪТ: Поддържам повдигнатото от СРП обвинение срещу подсъдимия М. П., за извършено от него престъпление по чл. 198, ал. 1 от НК. Считам, че същото се подкрепя от показанията на пострадалото лице и от тези на свидетеля С. З., както и от извършеното от тези лица разпознаване. Видно от показанията на пострадалата М.ова – Кат тя е наблюдавала извършителя продължително време, докато той е обикалял около спирката преди да извърши инкриминираното деяние. Тя заявява, че той е бил нисък на ръст, като показанията □ са консистентни като в хода на досъдебното производство, така и в хода на съдебното следствие. Следва да се отбележи, че са налице множество противоречия в доказателствената съвкупност, както и противоречиви доказателства що се отнася да авторството на деянието. Доколкото не беше удовлетворено направеното доказателствено искане за изготвяне на повторна техническа експертиза от различни вещи лица, считам че заключението на последната не е в достатъчна степен убедително, за да

бъдат дискредитирани показанията на пострадалата М.ова – Кат, свидетелят З и разпознаванията извършени от тези свидетели, които категорично посочват подсъдимия П. като извършител на деянието, и двамата са свидетели очевидци, и двамата са имали възможност да огледат извършителя, както и нито един от тях няма какъвто и да е предполагаем мотив да посочи именно подсъдимия като извършител, вместо друго лице, което действително е осъществил деянието.

На следващо място – между пострадалата и свидетеля З. няма никаква връзка, която да може да обясни поради какви причини те като свидетели очевидци разпознават едни и също лице. Те не са се познавали помежду си преди деянието, нито са поддържали връзка след него. Макар в показанията на свидетеля З. в хода на съдебното следствие да бяха повдигнати въпроси за начина на извършване на разпознаванията, както и сходството във външността на представените за разпознаване лица, то с оглед съставените за извършените действия протоколи, описаното в тях, разпита на поемните лица, включително прочетените показания от досъдебното производство, считам че объркването на свидетеля З. се дължи на изминалия период от време и не са налице съществени съмнения за извършени процесуални нарушения, не е налице съществено съмнение достоверността на резултатите от извършените разпознавания. Следва да се вземат предвид и показанията, които в днешното съдебно заседание даде едното поемно лице, което много конкретно си спомняше по какъв начин е било разпознаването, колко и какви лица са били представени за разпознаване, той е присъствал и на двете разпознавания – на извършеното от пострадалата и на извършеното от свидетеля С. З..

Не на последно място следва да бъде посочено, че пострадалата и в хода на съдебното следствие няколко пъти категорично посочи подсъдимия на живо като лицето, което е отнело собствените ѝ вещи. Считам, че не следва да бъде давана вяра на част от показанията на свидетелите П. и Й., поради следните причини:

Свидетеля С. П. споделя, че лицето, което е гонил е по –високо, а подсъдимия е по – нисък, но ако вярваме на заключението на експертизата, евентуалната възможна разлика между заснетото лице и подсъдимия е между 2 /два /см. и 5 /пет/см., които надали могат да се отразят чак в такава степен на възприятието на свидетеля, при положение, че го е виждал от разстояние и

движещ се, отдалечаващ се, когато стойката на тялото не е изправена.

На следващо място свидетелят заявява, че лицето, което е гонил е било с поставена предпазна маска, което също категорично противоречи на наблюдаваното на записите и на показанията на другите свидетели очевидци.

Свидетелката Й. също споменава за високо момче като реферира към извършителя, но ръст от 164см., приблизително определен от изготвената в хода на съдебното следствие експертиза, не е висок ръст дори за лице от женски пол, още по – малко за лице от мъжки пол. Тя заявява, че извършителят е по – висок с една две глави от подсъдимия, което отново не отговоря на установеното от експертизата евентуална разлика между ръста на подсъдимия и заснетото лице, в случай, че приемем, че не са едно и също лице. От една страна свидетелката Й. демонстрира, че познава подсъдимия и би трябвало да го разпознае в случай, че той е бил извършителя, макар и да го е видяла от далеч, в движение и за малко.

От друга страна фактът, че са били заедно в компания, че са комуникирали с него, адвокатата преди заседанието, в което тя даде показания в хода на съдебното следствие, доколкото разбрахме са разговаряли за предмета на делото, били са □ показвани снимки на евентуален друг извършител, б могло да постави под съмнение обективността на дадените от нея показания, на които считам, че следва да бъде направен изключително критичен прочит. Между нейните показания в хода на съдебното следствие и установената от останалите свидетели очевидци фактическа обстановка, са налице множество противоречия, което внася допълнително съмнения в обективността им. В хода на съдебното следствие са четени дадените от нея показания в досъдебното производство, но много по – близко до датата на инкриминираното деяние. При съпоставянето им с тези от съдебната фаза, изглежда, че изведнъж едва в съдебната фаза свидетелката вече не е сигурна за основни детайли – в коя част на денонощието е извършено деянието, но единственото, за което споменът □ вече е прояснен, е че авторът на деянието не е подсъдимия, когото познава от преди това, както и вече си припомня, че добре е видяла извършителя, което непосредствено след деянието не е било така.

Несъстоятелна е тезата, че свидетелят С. З. я е уговорил да дава неверни показания в хода на разследването, още повече, че за това не е посочен никакъв конкретен мотив или причина, а освен това категорично се отрича от З..

Не на последно място свидетелката Й. твърди, че лицето е било с поставена предпазна маска, което видно от записите не отговаря на истината. При преценка на достоверността на нейните показания следва да бъде отчетен фактът, че след като дълго тя се укрива от съда, за да бъде редовно призована и да свидетелства в хода на съдебното следствие, изведнъж след като свидетелства, вижда се с подсъдимия пред залата, разговоря с него, идва на съдебно заседание, в което нейното присъствие не е задължително. Въз основа на горепосоченото считам, че следва да бъде дадена вяра на показанията на пострадалата и на свидетеля З., както и отразените в протоколите идентификационни резултати.

Предвид това, както и на осн. чл. 305, вр. чл. 303 от НПК Ви моля да постановите присъда, с която да признаете подсъдимия П. за виновен, за престъплението, за което СРП му е повдигнала обвинение. При индивидуализация на наказателната отговорност на подсъдимия, като смекчаващи вината обстоятелства следва да бъде отчетена ниската обществена стойност на отнетите вещи, а като отегчаващо следва да бъде отчетена предходната съдимост на подсъдимия, както и механизмът на извършване на деянието.

С оглед постигане целите по чл. 36 и в съответствие с тежестта на извършеното от подсъдимия, неговата обществена опасност, както и всички други правно значими обстоятелства, които бяха установени, моля да наложите на подсъдимия наказание „Лишаване от свобода“ за срок от четири години, при първоначален общ режим. Моля да осъдите подсъдимия да заплати на правените в хода на производството разноски. По отношение на диска, който е приобщен, считам че същият следва да остане приложен към материалите по делото.

АДВ.К.: Моля да оправдаете подзащитния ми М. П. по така повдигнатото и поддържано срещу него обвинение. Считам, че същото не е доказано по изискуемия от закона категоричен и несъмнен начин, нещо повече от събраните по делото доказателства напълно се опровергава авторството на деянието. Съгласно изготвената и приета по делото комплексна видео – техническа и фото съпоставителна експертиза, подзащитният ми М. П. категорично не е лицето, което е заснето от камерите, разположени на и около спирката на Централна гара и възпроизвеждащи описаните в ОА събития.

Установените различия между заснетото лице и подзащитния ми, са устойчиви и трайни, вещите лица са констатирали разлики в относителната големина на челото спрямо носа, различия във формата на веждите, разлики в носа като форма, контур и размер, разлики в косата, а именно, че при единия тя е права, а при другия има завихряне и е къдрава, както и разлика във височината. В тази връзка моля да бъде изключен от ценения от съда доказателствени материал. протоколът за извършеното от пострадалата разпознаване, както и протокола за извършеното разпознаване от свидетеля З.. Считам, че въпросните протоколи не са годно доказателствено средство, тъй като самото процесуално следствено действие е опорочено, същото е извършено в нарушение на разпоредбата на чл 171, ал. 2 от НПК, която изисква лицето за разпознаване да бъде представено заедно със сходни на него по външност лица. Именно по този начин законодателят е гарантирал обективност на разпознаването и застраховане срещу съмнение да опороченост на процесуално следственото действие произтичащи от създаване преднамерено или не на обстановка, насочваща или подвеждаща разпознаващото лице към определен избор. За да бъде валидно разпознаването същото следва да бъде надлежно документирано освен със съответния протокол, така и с фотоалбум, чрез който да се закрепят изпълнението на изискването за сходство на представените за разпознаване лица, такъв албум не е изготвен. В протокола за разпознаване свидетелката М.ова заявява, че е разпознала подзащитния ми по ръста и по тъмната кожа на лицето. В съдебно заседание свидетелката заяви, че е разпознала лицето по ръста, като успоредно с това каза, че съпоставените за разпознаване лица не са приличали на него, те всички са били по – високи от него, били са с бял цвят на кожата. В тази връзка считам, че извършеното разпознаване е било опорочено, още повече, че същото е извършено по общи признаци, а именно ръст и цвят на кожата. Свидетелят З. при поставени и уточняващи въпроси относно външността на съпоставените за разпознаване лица каза, че по – ниски от подзащитният ми М. П. не е имало и всички останали са били с бял цвят на кожата. Успоредно с това в съдебно заседание стр. 10 от протокола заявява: „Мисля, че това е лицето, което тичаше с чантата. Разпознах го по ръста и по кожата, по друго не го разпознах“. Начина на провеждане на това процесуално следствено действие е опорочен и е поставен въпроса за съответствието му с процесуалните разпоредби на чл. 171 от НПК. В показанията се дадени пред съда на стр. 8 от протокола, при поставени въпроси на прокурара, З. заявява:

„Разпознаването беше във второ районно, в стаята за разпознаване. Тези пет човека горе-долу си приличаха. Аз заедно с жената, която беше ограбена, бях от другата страна, както и разследващия полицай. Първо жената извърши разпознаването, след това аз. Аз съм сам в стаята за разпознаване, след това влезе жената, след това влезе Весето.“. Показанията на свидетеля, който твърди, че е разпознал подзащитния ми, са изключително противоречиви и в тях се преплитат твърдения с последващо отричане на тези твърдения или промяна на същите. На въпроси на съда, на стр. 9 от протокола З. казва: „Първо влязоха лицата от другата страна, които ще разпознавам, те бяха подредени, след това влязох аз с разследващия полицай. От другата страна имаше пет човека, които бяха застанали в една линия. В стаята при мен или при тях нямаше никой, само разследващият полицай. Не знам дали друг е подписал протокола за разпознаване. Други хора нямаше.“ Независимо от представените две версии, разпознаването е извършено в нарушение на наредбата чл. 171, ал. 1 от НПК, доколкото свидетелят твърди, че поемни лица на същото не е имало. Отделно от това, той многократно заявява, че представените за разпознаване лица са били пет, а в протокола за разпознаване фигурират четири.

В днешното съдебно заседание свидетелят М. А. заяви, че е присъствал само на едно разпознаване, на което разпознаващото лице е било жена. Е в съдебно заседание З. казва: „Не можах да видя лицето, но после на разпознаването го разпознах, защото съм го виждал около гарата, той се върти там, но не знам как се казва.“ На стр. 10 от същия протокол З. казва: „Не познавам подсъдимия. Не съм го виждал преди. Това лице разпознах. Мисля, че това е лицето, което тичаше с чантата, разпознах го по ръста и по кожата, по друго не го разпознах.“, а на въпроса на прокурора отговоря: „Чертите на лицето нямаха значение когато разпознавах извършителя.“ На фона на тези взаимно изключващи се твърдения на свидетеля още по –голямо недоумение буди факта, как при предявяване на свидетеля в съдебно заседание на протокола за видео техническо изследване също заявява по отношение на заснетия от камерите на Централна гара извършител, че не е същия човек който е видял да носи чантата. На досъдебното производство З. въобще отрича, да е видял извършителя да носи нещо в себе си. Противоречие има и по отношение на присъствието на свидетеля П. по време на инцидента, както и по отношение на това кой е подал сигнал до полицията. Поради всичко горе изложено считам, че показанията на въпросния свидетел, касателно

извършеното от него разпознаване са недостоверни и следва да бъдат изключени от ценената от съда доказателствена маса.

Свидетелят М. А. заявява, че е викан два – три пъти за извършване на разпознаване в 02 РУ – СДВР, но не си спомня нищо. Освен, че няма конкретен спомен за извършеното разпознаване и свидетелят говори общо на всички, на които е присъствал, прави впечатление разликата на стилистиката, фактическата подреденост в показанията, дадени пред разследващ орган и приобщени по делото на осн. чл. 281, ал.4 от НПК и тези, дадени в съдебно заседание.

Свидетелката Й. също заявява, че момчето, което е видяла, да тича в посока автогарата не е подзащитният ми М. П..

Свидетелят С. П. също потвърждава, че не познава подзащитния ми и лицето, което е гонил на Централна гара не прилича на него. По делото липсват каквито и да е доказателства, чрез които да може да се установи връзка на подзащитния ми, пряка или косвена с вмененото му деяние.

Съгласно заключението на дактилоскопната експертиза, липсват дактилоскопни следи, който да свързват подзащитния ми с отнетите вещи, както не са намерени дрехи, които да са идентични с тези, които е носил заснетото от камерата лице.

С оглед на всичко гореизложено моля да оправдаете подзащитния ми М. П., в конкретния случай от обективна страна по никакъв начин не бе доказано, още по –малко съобразно стандарта на чл. 303, ал. 2 от НПК, че именно той е извършил деянието, за което му е повдигнато обвинение.

ПОДСЪДИМИЯТ: Нямам какво да добавя към казаното от защитата.

ДАВА ПОСЛЕДНА ДУМА НА ПОДСЪДИМИЯТ:

ПОДСЪДИМИЯТ: Моля съдът да ме оправдае.

ОПРЕДЕЛИ:

СЪДЪТ СЕ ОТТЕГЛЯ НА ТАЙНО СЪВЕЩАНИЕ ЗА ПОСТАНОВЯВАНЕ НА ПРИСЪДАТА.

СЪДЪТ ПРОИЗНЕСЕ ПРИСЪДАТА СИ ПУБЛИЧНО В ПРИСЪСТВИЕТО НА СТРАНИТЕ, КАТО РАЗЯСНИ, ЧЕ ПРИСЪДАТА Е ПОДПИСАНА С ОСОБЕНО МНЕНИЕ НА ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА СЪДЕБНИЯ СЪСТАВ ПО ОТНОШЕНИЕ НА ВИНАТА НА ПОДСЪДИМИЯ.

СЪДЪТ разясни на страните правото на обжалване и протест в 15-дневен срок от днес по реда на глава 21 от НПК.

Препис от протокола да се издаде при поискване от страните.

ПРОТОКОЛЪТ е изготвен в открито съдебно заседание, което приключи в 12:30 часа.

Председател: _____

Заседатели:

1. _____

2. _____

Секретар: _____